

Jamen siger Venstre dermed, at små arbejdsgivere nasser på de store arbejdsgivere?

De små arbejdsgivere har en forventning om, at man bare skal have leveret den fuldt uddannede og fuldt kvalificerede arbejdskraft, og at det er de store virksomheder, der skal gøre det. Så er det vel også rimeligt, at de er med til at finansiere, og det er ikke bruttoskat, det er solidaritet.

**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Og så er det hr. Jens Vibjerg for at svare.

(Kort bemærkning).

**Jens Vibjerg (V):**

Nu kan jeg forstå, at der er nogle ordførere, der ikke rigtigt vil forstå det, men nu har jeg et oplæg liggende herhenne; det skal jeg sende rundt, og så kan det jo være, at det hjælper lidt på tingene.

Med hensyn til de små virksomheder: Vi har jo virkelig et problem, for som hr. Poul Erik Dyrland jo ganske rigtigt har givet mig ret i på et tidspunkt, er det svært umiddelbart at sætte sig ind i hele voksefteruddannelsesområdet. Den store virksomhed, som har folk ansat til denne opgave, kan selvfølgelig løse den, fordi de kan sætte sig ind i alle de regler, der er, men de små virksomheder med 2-3 ansatte, hvor man skal bruge aften og weekend til en masse bøvvl og byrder, som det her Folketing har lagt på dem, og så samtidig skal sætte sig ned og finde ud af de kringledede regler, vi har om voksefteruddannelse og fortsat vil have med det forslag, der ligger her, kommer selvfølgelig til kort, for de giver op, inden de nogen sinde kommer på kursus.

**Knud Erik Kirkegaard (KF):**

Med denne fredagspakke på VEU-området starter regeringen så den afsluttende behandling i Folketinget af den aftale, som under finanslovforhandlingerne sidste år blev indgået mellem regeringen, SF og CD, og jeg kan også forstå, at Enhedslisten er hoppet med på vognen.

Talrige rapporter og analyser fra de senere år har dokumenteret, at der i det danske voksen- og efteruddannelsessystem er et betydeligt effektiviserings- og rationaliseringspotentialer, og derfor havde vi også i Det Konservative Folkeparti taget fat på emnet og formuleret vores holdning i vores oplæg til finanslovforhandlingerne, hvor vi påpegede, at potentialet efter vo-

res opfattelse var af et sådant omfang, at der både var mulighed for at spare på området og samtidig gennem øget produktivitet at imødekomme fremtidens øgede krav til såvel kvalitet som kvantitet.

Men en forudsætning for at kunne høste gevinsten er, at der i de styrende organer er et fælles incitament til at gennemføre også ubehagelige beslutninger. Et sådant incitament kunne være en fastsat økonomisk ramme, som man i de styrende organer såvel centralt som lokalt må holde sig inden for og udnytte optimalt, hvis man vil have højere kvalitet og flere igen-uddannelsen, og det er lige præcis her, kæden er sprunget af for regeringen. Den kunne have fået en voksen- og efteruddannelsesaf- tale efter disse principper med bl.a. Det Konservative Folkeparti og formentlig andre borgerlige partier. Det ville i givet fald have været en bred politisk aftale på et særdeles solidt fundament her i Folketinget til umådelig gavn for hele området, men som sagt sprang kæden af for regeringen i de mørke nattetimer i november. I stedet valgte den en snæver politisk aftale, så snæver, at fundamentet formentlig efter næste valg slet ikke er eksisterende.

Hertil kommer, at AUF i regeringens konstruktion netop ikke indeholder fælles incitamenter for medlemmerne af fondsbestyrelsen til at træffe de nødvendige effektiviseringsbeslutninger. Den ene part, lønmodtagersiden i fondsbestyrelsen, ved jo udmærket godt, at man gennem en indstilling til arbejdsministeren bare kan hente flere penge hos den anden part, arbejdsgiversiden, og hr. Dyrlands indlæg her under debatten i dag har jo med lysende klarhed bekræftet, at det forholder sig sådan.

Hermed har regeringen altså desværre indbygget en fatal systemfejl i sin VEU-reform, en systemfejl, som får den konsekvens, at der ikke bliver indhøstet de potentielle effektiviserings- og rationaliseringsgevinster i fornødent omfang. Man ville fra regeringens side have gennemført den nye uddannelsesskat på virksomhederne til delvis finansiering af voksen- og efteruddannelse i de kommende år – et livsfarligt instrument i en socialdemokratisk ministers hånd. I stedet for at effektivisere og rationalisere vil man være fikseret på den nye skatteskrue. Det vil koste virksomhederne penge, i øvrigt uanset om man i virksomhederne har et stort eller et lille uddannelsesbehov, og uanset hvad virksomhederne bruger til interne uddannelser og kurser. Hvor er det dog ærgerligt. Men re-